

درگیری های مسلحانه حزب دموکرات و کومه له به نفع کیست؟

پرونده درگیری های اخیر :

ریشه ها ، شیوه ها ، عملکردها ، اثرات و پی آمدها

در چند ماه اخیر، وقایع ناگوار و تاسف باری در کردستان ایران اتفاق افتاده است که اثرات منفی خود را بر جنبش حق طلبانه خلق کرد و بطور کلی بر جنبش سیاسی ایران باقی خواهد گذاشت . درگیریهای خونین و سازمان عمدتاً کردستان که در کنار مقاومت مردم محروم و زحمتکش علیه رژیم واپس گرای اسلامی مبارزه می کنند و پی آمدهایشان وقایع کوچکی نیستند که بتوان بی توجه از کنار آنها گذشت . زد و خورد های مسلحانه حزب دموکرات و کومه له ، پدیده جدیدی نیست و در طی چند سال گذشته ، بطوری که بعداً اشاره خواهیم کرد ، بدفعات بوقوع پیوسته ولی در حال حاضر، هم بخاطر موقعیت حساس کردستان در جنبش سراسری و هم بخاطر دامنه و گسترش بی سابقه این زد و خورد ها، بیش از پیش، شکل فاجعه بخود گرفته است .

قبل از پرداختن به دورجدیدی از زد و خورد های مسلحانه که با تهاجم غافلگیرانه حزب دموکرات به کومه له در ۲۵ آبان ۶۳ آغاز گردید و با تاکتیک های نادرست و سیاست های چپ روانه کومه له، عمق و گسترش بیشتری یافت، لازمست نظری گذرا به چند رویداد مهم بیندازیم که متقدم بر آغاز این درگیری هاست:

۱- از اوایل سال ۶۳، در تداوم مخوف ترین سرکوب ها نسبت به مسردم کردن استان و سازمان های سیاسی آن، در تداوم شدید فشارها و سرکوب ها نسبت به مردم ایران و شکنجه و اعدام اعضا، و هواداران نیروهای سیاسی، حزب دموکرات، مدعی مبارزه برای دموکراسی در ایران، یکبار دیگر، با نمایندگان رژیم فوق ارتجاعی اسلامی و یا بقول خودش با نمایندگان "وحشی ترین و ضد خلقی ترین حکومت های تاریخ بشریت" (۱)، چند بار مذاکره کرد:

"۰۰۰ رفقای حزبی در منطقه مهاباد ابتدا چند نماینده رژیم را ملاقات نمودند و گفتگوهای کردند. سپس در اوایل مرداد ماه ۶۳ از طرف دفتر [سیاسی حزب] هیاتی رفت و دیداری با آنان بعمل آورد." (۲)

و این مذاکرات (برای تحقق آرزوی همیشگی حزب دموکرات در بدست آوردن "خود مختاری" آنهم از رژیم ولایت فقیه)، بطوری که از قبل نیز قابل پیش بینی بود، یکبار دیگر، با شکست مواجه شد.

قبل از مذاکرات "اوایل مرداد ۶۳" در "منطقه مهاباد"، صادق طباطبائی در اوایل تیرماه ۶۳، سفر محرمانه ای به پاریس کرد. او در این سفر با مقامات عالی رتبه فرانسوی از جمله با دوتن از نزدیک ترین دوستان و مشاوران فرانسوا میتران یعنی **رولان دو ما** (وزیر کنونی روابط امور خارجی فرانسه که در آن زمان رسماً وزیر امور بازار مشترک اروپا در کابینه فرانسه ولسی در واقع یکی از نزدیک ترین مشاوران امور خارجی میتران بود و برخلاف کلود شسون - وزیر وقت روابط خارجی فرانسه - نسبت به رژیم اسلامی احساس

-
- ۱- به نقل از "پیام کمیته مرکزی حزب دموکرات کردستان ایران بمناسبت دوم بهمن، سالروز تأسیس جمهوری خود مختار کردستان"، مورخ ۲ بهمن ۱۳۶۳.
 - ۲- از گزارش دفتر سیاسی حزب دموکرات کردستان ایران به پلنوم کمیته مرکزی ایران حزب.

تفاهم" می‌کرد) و فرانسوا گروسور (مشاور ویژه الیزه) ملاقات کرد (۳) . در این ملاقات‌ها چه گذشت و چه مباحثی مطرح گردید و چه قول و قرارهائی گذاشته شد، به بحث ما در اینجا ارتباطی پیدا نمی‌کند. اما نکته‌های در رابطه با سفر محرمانه صادق طباطبائی به پاریس، که به بحث ما در اینجا مربوط می‌شود، خبری است که در همان وقت بدست ما رسیده بود: ملاقات محرمانه نمایندگان خمینی (صادق طباطبائی و یک‌آخوند گویا موسوی خوئینی‌ها) با دبیر کل حزب دموکرات یعنی دکتر قاسملو که در آن تاریخ (بطور غیر محرمانه) در پاریس بسر می‌برد. این که ملاقات صورت گرفته یا نه و در صورت انجام مسائل مورد بحث و توافقات حاصله چه بوده‌اند، اطلاعی نداریم ولی در صورت دقیق بودن خبر، هم ملاقات دفتر سیاسی حزب دموکرات با نمایندگان رژیم خمینی، در حدود یکماه بعد، یعنی "در اوایل مرداد ۶۳"، در "منطقه مهاباد" و هم آنچه در زیر، در بند هـ "۱" و ۲ (مربوط به روابط جدید حزب دموکرات با شورای ملی مقاومت و اولتیماتوم حزب در شهریور ۶۲ به کومه له) می‌آیند بعدی جدید به مسائل مطروحه در این مقاله خواهند داد.

۲- مذاکرات حزب دموکرات با رژیم خمینی (در همان حد اعلام شده توسط حزب دموکرات)، تشنجاتی در روابط حزب با مجاهدین و شورای ملی مقاومت بوجود آورده است. مجاهد شماره ۲۳۶ مورخ ۵/۱۱/۶۳ اعلام کرد: اگر حزب "صراحتاً عدم تجدید هرگونه مذاکرات سیاسی با دشمن را در حال و آینده اعلام" نکند، "خدا حافظی اجتناب ناپذیر" خواهد شد.

قاسملو در مصاحبه‌ای اعلام کرده است که بدستور مجاهدین، شورای ملی

۳- خبر این سفر محرمانه صادق طباطبائی به پاریس و ملاقات او با مقامات عالیرتبه فرانسوی برای اولین بار در نشریه فرانسوی "کانار آشنه" (مورخ ۲۷ ژوئن ۸۴) افشاء گردید. صادق طباطبائی متعاقباً نامه‌ای به "کانار آشنه" نوشت و در این نامه، نه اصل موضوع یعنی سفر محرمانه خود به پاریس بلکه ملاقاتش با مقامات فرانسوی را "تکذیب" کرد. نامه طباطبائی در شماره مورخ ۲۵ ژوئن ۸۴ همسان نشریه، به‌مراه توضیحات نشریه مبنی بر تأکید مجدد به درستی خبر و ارائه اطلاعات و جزئیات تازه، به چاپ رسید.

مقاومت را ترك نخواهد كرد و به هيچ وجه قصد ترك گفتن آنرا هم ندارد (لوموند ، ۱۵ فوریه ۸۵) .

پرداختن دقيق و همه جانبه به اين مسئله بخاطر اهميت فوق العاده‌اي كه دارد بايد (با روشن تر شدن جنبه هاي گوناگون آن) بطور جداگانه صورت گيرد . اشاره کوتاه فوق نیز فقط در ارتباط با مباحثی است که در اینجا مورد توجه است .

۳- حزب دموکرات در شهریور ۶۳ ، به همراه اعلام اجباری خبر مذاکره با نمایندگان رژیم خمینی (اجباری ، بدلیل این که هم مجاهدین از این مذاکرات مطلع شدند ، هم کومه له و هم برخی دیگر از نیروهای سیاسی) ، يك مطلب مهم دیگر را هم (در کوردستان ۹۹) اعلام کرد . و آن ، اولتیماتومی بود که ظاهراً بی مقدمه و بی دلیل به کومه له می داد :

” اگر کومه له با حزب درگیری بوجود آورد و درگیری شود ، حزب ناچار است به سختی با کومه له درگیر شود . حتی صریحاً به کومه له گفته شده است که بوجود آوردن جنگ و درگیری از جانب کومه له در يك منطقه از کوردستان موجب بروز يك جنگ سرناسری می شود . . . امید داریم این موضع باعث جلوگیری از درگیری شود ” .

این اولتیماتوم در زمانی داده شد که بقول کومه له در برنامه رادیویی ” حزب کمونیست ایران ” مورخ ۲۳ بهمن ۶۳ (که مورد تکذیب حزب دموکرات قرار نگرفته است) :

مناسبات کومه له و حزب دموکرات در آن هنگام [در زمان اولتیماتوم] عادی ترین و مسالمت آمیزترین دوران خود طی چند سال اخیر را می گذراند ” (۴) .

با این مقدمات برگردیم به دور جدید درگیری های مسلحانه حزب دموکرات و کومه له .

دور جدید درگیری های مسلحانه حزب دموکرات و کومه له در سپیده

۴- به نقل از ” اطلاعاتیه نمایندگی کوردستان حزب کمونیست ایران (کومه له) در خارج از کشور ” ، شماره ۹۰ ، از ۲۱ تا ۲۶ بهمن ۶۳ .

دم روز ۲۵ آبان ۶۳ آغاز می‌گردد (و در اولین روزهای ماه اسفند ، زمانی که این مقاله نوشته می‌شود هنوز متأسفانه ادامه دارد) . پیشمرگه های حزب دموکرات بطور گسترده به پیشمرگه های کومه له حمله می‌کنند و در این حمله ۱۳ پیشمرگه کومه له و سه پیشمرگه حزب دموکرات ، جان خود را از دست می‌دهند . جریان روز ۲۵ آبان به ادعای کومه له (که بخش های اساسی آن مسـور و تگدیب حزب دموکرات قرار گرفته) (۵) ، بشـح زیر است :

۱- سپیده دم ۲۵ آبانماه ۶۳ بین ساعت ۶ تا ۶ و ۳۰ دقیقه تعدادی از پیشمرگان کومه له برای روانه کردن چند خانواده که از نوسود به پاوه میرفتند از شهر نوسود خارج میشوند . در محلی بنام "قلوز" واقع در ۷۰۰ متری شهر نوسود پیشمرگان حزب دموکرات که قبلاً در آن محل مستقر شده بودند ، راه را بر پیشمرگان کومه له گرفته و به بهانه نفتیش وسائل خانواده ها میکوشند با ایجاد جوشنج پیشمرگان کومه له را وادار به درگیری سازند . اما وقتی موفق به اینکار نمیشوند خود مستقیماً به پیشمرگان کومه له تیراندازی می‌کنند .

۲- بلافاصله پس از تیراندازی در قلوز پیشمرگان ح . د بوسیله آر . پی جی و سلاحهای دیگر مقر کومه له در نوسود را مورد تعرض قرار میدهند که در نتیجه یکی از پیشمرگان بنام ادیس محمدی شهید و پیشمرگ دیگری زخمی میگردد و ۴ پیشمرگ دیگری کومه له نیز به

۵- مراجعه کنید به "کوردستان" ، شماره ۱۰۲: "رویداد های اورامان" و نیز به جزوه "رویداد اسفبار اورامانات و موضع ماجراجویانه کومه له" ، "مجموعه گفتاری از رادیوی صدای کردستان ایران" . در صفحات مختلف این جزوه از جمله در "چند سؤال در مورد رفتار کومه له ، تاریخ پخش : ۶۳/۹/۱۱" ، حزب دموکرات در مورد وقایع ۲۵ آبان چنین ادعا می‌کند :

" . . . وگرنه کومه له غیر از الم شنگه خویش چه سندی جهت ارائه دارد تا نشان دهد که پیشمرگانش آغازگر جنگ اورامانات نبوده اند ؟ کومه له چه دلیلی غیر از فریب و بهتان دارد تا اثبات کند که پیشمرگانش در حین درگیری و در هنگامه نبرد با پیشمرگان حزب به شهادت نرسیده اند ؟" (ص ۲۰) .

اسارت گرفته میشوند . مقرر کومه له هم تماما توسط پیشمرگان حزب دموکرات تصرف میشود و کلیه وسائل داخل آنها میبرند . در این جریان یکی از پیشمرگان حزب دموکرات زخمی میشود .

۳- پس از تصرف مقرر یکی از پیشمرگان کومه له بنام دارا اسعدی در باغهای نوسود به محاصره تعداد زیادی از پیشمرگان حزب دموکرات در می‌آید و در حالیکه زخمی بوده است توسط پیشمرگان حزب دموکرات اعدام میگردد .

۴- مابین ساعات ۳ و ۳/۳۰ دقیقه بعد از ظهر تعدادی از مسئولین و پیشمرگان حزب دموکرات ۴ پیشمرگ اسیر کومه له بنامهای طلیمه علی رمائی (بیسارانی) ، علی آرمان مشهور به علی فارس، عبید صوفیه و مدریک یوسفی مشهور به ریوار پالنگانی را از زندان بیرون آورده و به محلی بنام " دره هرات " در ۵۰۰ متری شمال غرب شهر، نوسود میبرند و در آنجا آنها را به رگبار بسته و اعدامشان میکنند .

۵- ساعت ۴ بعد از ظهر تعداد زیادی از پیشمرگان حزب دموکرات به تعقیب پیشمرگان کومه له در باغهای قسمت پائین نوسود پرداخته و آنان را مورد یورش قرار میدهند و درگیری ایجاد میشود در این درگیری یکی از پیشمرگان کومه له بنام بختیار خالیدی که موفق به عقب نشینی نشده و خود را تسلیم پیشمرگان حزب دموکرات نموده بود پس از چند دقیقه در همانجا بدست پیشمرگان حزب دموکرات اعدام میشود . در این درگیری یک تن از پیشمرگان حزب دموکرات نیز بنام عزیز رضانی شهید میشود .

۶- ساعت ۷ و ۳۰ دقیقه صبح همانروز بدنبال یورش به مقرر کومه له در نوسود پیشمرگان حزب دموکرات در شویشی نیز در حالیکه از قبل در بلندبها و سرراهها مستقر شده بودند یورش بسوی مقرر کمیته تشکیلات کومه له در اورامان را آغاز میکنند که بد درگیری میانجامد و در نتیجه این درگیری دو پیشمرگ حزب دموکرات بنامهای شروت احمدی و یکنفر دیگر و دو پیشمرگ کومه له بنامهای رحیم اللهیسی مام حمه باوان شهید میشوند و مقرر کومه له نیز به تصرف پیشمرگان

حزب دموکرات در می‌آید .

۷- پیشمرگان حزب دموکرات پس از تصرف مقر کمیته کومه له در اورامان تمام وسائل آنرا می‌برند و مقر را نیز به آتش می‌کشند .

۸- در همان ساعات پیشمرگان حزب دموکرات در بلندبهای پشت مقر کومه له و پیشمرگ کومه له بناهای نصرالله بهمنی و مسعود احمدی مشهور به توفیق را که مجروح بدستشان می‌افتند به رگبار بسته و هر دو را اعدام می‌کنند .

۹- پیشمرگان حزب دموکرات کردستان ایران یک پیشمرگ زخمی کومه له بنام سید علی و یک پیشمرگ پزشکیار کومه له بنام فرح ادمن را که در چادر درمانگاه کومه له در ۲ متری مقر بودند اعدام کرده و چادر درمانگاه را با جنازه های این دو شهید به آتش می‌کشند .

۱۰- در جریان رویدادهای ۲۵ آبانماه اورامان، تشکیلات حزب دموکرات در اورامان تعداد زیادی از هواداران کومه له را در روستاهای اورامان دستگیر می‌کنند و ضمن اذیت و آزار و اهانت روانه مقر کمیته شهرستان حزب دموکرات در "دره نغه" کرده و آنها را زندانی می‌کنند" (۶) .

متعاقب این حمله، حزب دموکرات ادعا کرده است (و این ادعا مورد

تکذیب کومه له قرار نگرفته) (۷) :

۶- "اطلاعیه نمایندگان کومه له در هیات مشترک تحقیق در مورد رویداد اورامان"، مورخ ۶۳/۱۱/۳ . متن کامل این "اطلاعیه" در پایان همین مقاله بعنوان ضمیمه شماره ۱، آمده است .

۷- در مقاله حاضر ما بکرات عبارت "که مسورد تکذیب (حزب دموکرات یا کومه له) قرار نگرفته" را بکار برده ایم و این امر بر اساس بخشی از مطالب چاپ شده توسط این دو سازمان است که بدست ما رسیده (بیانیه ها، اعلامیه ها، خبرنامه ها، جزوات و نشریات) . ما عبارت فوق را در مقاله عملاً بیشتر در مورد کومه له بکار گرفته ایم تا حزب دموکرات . ظاهر قضیه ممکنست چنین جلوه کند که از ادعاهای حزب دموکرات بیشتر "حمایت" شده است . اما واقع امر دقیقاً چیز دیگریست : حزب

”کمیته مرکزی کومه له نیز بمحض اطلاع از شروع درگیری اورامانات نامه ای حاکی از مسئولیت و دلسوزی برای حزب دموکرات کردستان نوشته و متذکر شده است که کومه له نیز دستور آتش بس به نیروهای خود را صادر نموده است“ (۸) .

حزب دموکرات در همان برنامه رادیویی اضافه می کند :
”بهر حال همچنان که شنندگان عزیز روز ۲۸ آبان ماه شنیدند، دفتر سیاسی حزب دموکرات کردستان ایران و کمیته مرکزی کومه له

دموکرات با تجربه سیاسی و با آشنائی به کاربرد مبارزه تبلیغاتی، اسناد انوار عمل میشود و با استفاده از شگردهای تبلیغاتی چه بسا حقیقت را (بنحویه کم و بیش اقتناع کننده ای) دگرگون جلوه دهد و یا دروغ را راست بنمایاند . قضیه وقتی ناسف بارتر میشود که طرف مقابل - کومه له - بخاطر فقدان تجربه سیاسی و برخورد های کودکانه، بجای پرداختن به ادعای حزب دموکرات و نشان دادن نادرستی آن ها، خود را با خیالبافی ها و ارائه شعارهای پوچ و بی محتوی، دلخوش می دارد و در نتیجه، حزب را در این صحنه مشخص تبلیغاتی عملا یکه تاز می گذارد. بعنوان نمونه : حزب دموکرات نه تنها تک تک ادعاهای کومه له را مورد بررسی قرار می دهد، نه تنها آن ها را در برنامه های رادیویی خود رد می کند بلکه علاوه بر این ها، متن همان برنامه های رادیویی را بطور جداگانه در سطح وسیع تشریح منتشر می سازد . در حالی که کومه له ممکنست بدلیل این که بسیاری از ادعاهای حزب را بی پایه و غیر قابل اعتنا تلقی کند و یا حد اکثر در برنامه های رادیویی خود به رد برخی از آن ها بپردازد ولی با این همه کمتر کوشیده است که مشغول همان برنامه های رادیویی را بطور جداگانه و در سطح وسیع تر انتشار دهد . و این امر، قدر مسلم، کار بررسی، تحقیق، قضاوت و جستجوی حقیقت را دشوار می سازد . علاوه بر این ها، ما این امکان را منتفی نمی دانیم که این یا آن مورد توسط حزب دموکرات و بیشتر توسط کومه له تکذیب شده ولی متن چاپ شده آن ها بدست ما نرسیده باشد . بنابراین، هر جا که ما در مقاله حاضر عبارت ”که مورد ” تکذیب“ (حزب دموکرات یا کومه له) قرار نگرفته“ را بکار می بریم باید آن را در حد منابعی تلقی کرد که بهنگام نگارش این مقاله در اختیار ما قرار داشته است .

۸ - ”درباره رویداد های اخیر منطقه اورامانات، تاریخ پخش ۶۳/۸/۲۸“، به نقل از همان جزوه اشاره شده در زیر نویس شماره ۱۰۵ .

در يك اعلاميه مشترك خواستار توقف درگيري از نيروهای هر دو طرف شدند و به همه نيروهای پيشمرگ اطلاع دادند که از ايجاد ايمن نوع حوادث در مناطق ديگر کردنستان اجتناب ورزند" (۹) .

در همین نشست ، بنا به ادعای حزب دموکرات (که مورد تکذيب کومه له قرار نگرفته) ، " توافق " زیر بعمل می آید :

" بنا بر توافق بعمل آمده در همین نشست ، هیات مشترکی جهت اعاده آرامش به اورامانات فرستاده شد که این هیات در روز سوم

آذر ماه ضمن بازگرداندن افراد مسلح کومه له به منطقه ، همسه پایگاه های کومه له را که در ضمن زد و خورد باشغال پيشمرگان

حزب در آمده بودند مجدداً دایر نمود ، ۱۷ نفر از افراد کومه له را که به اسارت در آمده بودند آزاد کرد و کلیه اموال و اسلحه

کومه له را که به تصرف در آمده بود طبق صورت جلسه به نمایندگان کومه له مسترد نمود " (" کوردستان " ، شماره ۱۰۲ ، دی و بهمن ۶۳)

بهر تقدیر ، پس از " اعلاميه مشترك " (کومه له در انتشارات خود به ايمن اعلاميه اشاره نمی کند) :

" مذاکره بين کمیته مرکزی کومه له و دفتر سیاسی

حزب دموکرات قرار بر این گذاشته شد که هیاتی مشترك برای تحقیق در مورد رویداد های روز ۲۵ آبان ماه تشکیل شود . هیات که از دو نماینده

حزب دموکرات کردنستان ایران و دو نماینده کومه له در سطح رهبری و همچنین دو نماینده اتحادیه میهنی کردنستان عراق تشکیل " یافت (۱۰) .

طبق ادعای کومه له (که طبق معمول مورد تکذيب حزب دموکرات قرار

۹- همانجا . ضمناً حزب دموکرات در همان جزوه متن " اعلاميه مشترك دفتر سیاسی

حزب دموکرات کردنستان ایران و کمیته مرکزی سازمان کردنستان حزب کمونیست ایران (کومه له) " مورخ ۶۳/۸/۲۷ را نقل کرده است که در پایان مقاله ،

در ضمیمه شماره ۲ چاپ می شود .

۱۰- به نقل از " اطلاعیه نمایندگان کومه له در هیات تحقیق . . . " اشاره شده در زیر نویس شماره ۶۰۶ در مقابل این سؤال که چرا در " هیات مشترك تحقیق "

اختلافات " حزب دموکرات کردنستان ایران " و " حزب کمونیست ایران " فقط يك سازمان کرد (اتحادیه میهنی کردنستان عراق) شرکت دارد ، حزب دموکرات ادعا

گرفته)، این حزب :

"از آغاز تا پایان کار هیات تحقیق، با سیاست دفع الوقت، ایجاد محدودیت، تعویق انداختن جلسات، آشکارا بر سر راه هیات تحقیق مانع ایجاد کرده است" (۱۱) .

و بگفته کومه له، در همانجا، در "جلسه روز اول بهمن ۶۳"، کار هیات تحقیق به بن بست رسید . و چند روز بعد، یعنی در ۶ بهمن ۶۳، تهاجم کومه له به حزب دموکرات آغاز می شود .

قبلا باید دید که آیا فقط به بن بست رسیدن کار هیات تحقیق، انگیزه این تهاجم بوده است . البته ظاهر قضیه، به ادعای کومه له، اینست که پس از انجام تمامی تلاش های کومه له در جستجوی يك راه حل سیاسی، تهاجم ۶ بهمن صورت گرفته است . اما واقعیت اینست که این حمله نیز (همانند حمله حزب دموکرات در ۲۵ آبان) با برنامه و تدارك قبلی انجام یافته بود . این امر بوضوح در مقاله مفصل ۲۰ آذر ۶۳ عبدالله مهتدی، "بهبیر کل حزب کمونیست ایران" و "رهبر" کنونی کومه له، بچشم می خورم (۱۲) .

۲۰ آذر، درست ۸ روز پس از تاریخی است که به ادعای "نمایندگان کومه له در هیات مشترك تحقیق"، این هیات کار خود را آغاز کرده است (۱۳) . از سر تا پای مقاله مذکور هویدا است که نتیجه بررسی های

می کند (ادعائی که مورد تکذیب کومه له قرار نگرفته) :

"هر چند با کمال تأسف ناچاریم به اطلاع همه مردم ایران برسانیم که کومه له با شرکت هیچ يك از سازمان های سیاسی دیگر ایرانی در این هیات موافقت نمود . چنین بنظر می رسد که کومه له فقط با حزب دموکرات سر جنگ ندارد بلکه با همه سازمان های سیاسی دیگر ایرانی نیز دشمنی می ورزد و یا حداقل غیر از خود هیچ يك از آنان را قبول ندارد" ("حادثه اورامانات و موضع کومه له در برابر آن، تاریخ پخش : ۱۳۰۹/۶۳"، به نقل از همان جزوه اشاره شده در زیر نویس شماره ۵۰ .

۱۱- به نقل از "اطلاعیه نمایندگان کومه له در هیات مشترك تحقیق . . ."

۱۲- مراجعه کنید به نشریه "کمونیست"، ارگان مرکزی حزب کمونیست ایران، سال دوم، شماره ۱۵، ۲۰ آذر ۶۳ .

۱۳- مراجعه کنید به همان "اطلاعیه نمایندگان کومه له در هیات تحقیق . . ."

" هیات مشترك تحقیق " هر چه می بود ، مسئله محوری ، " منازعه بورژوازی و پرولتاریا " است ، چرا که " حزب دموکرات کردستان ایران بمثابة حزب سیاسی بورژوازی ملت کرد در کردستان ایران و کومه له بمثابة سازمان کمونیستی در کردستان " است . " پرولتاریا " یعنی " حزب کمونیست ایران " در کردستان " با يك مثلث سیاسی - طبقاتی مواجه " است ، " مثلی که د و رأس آنرا بورژوازی [یعنی حزب دموکرات و رژیم ولایت فقیه] و يك رأس را پرولتاریا [یعنی کومه له یا " حزب کمونیست ایران "] تشکیل می دهد " . " حزب دموکرات نه يك حزب جنبش ملی بلکه حزب بورژوازی در جنبش ملی است [؟] " . " حزب دموکرات یعنی " بورژوازی " ، " بر علیه نیروی کارگران انقلابی در کردستان دست به تهاجم مسلحانه می زند " ، چرا که از " رشد پرولتاریا در کردستان " به " هراس " افتاده است (۱۴) .

از طرف دیگر ، " حزب ما امروز . . . مظهر قاطعیت و سازش ناپذیری انقلابی در رهبری جنبش انقلابی و جنگ انقلابی کردستان است " . بنابراین ، " سیاست واقعی پرولتاریا " ، " بد داشتن آمادگی کامل برای مقابله همه جانبه با هر سطحی از تعرض قهر آمیز بورژوازی ، و به پیش گرفتن آنچنان سیاست عملی نیازمند است که حزب دموکرات را به عبث بودن چنین اقدامی متقاعد سازد و یا در صورت ارتکاب کاملاً پشیمان نماید " .

تمام نقل قول های فوق را از مقاله عبدالله مهدی آورده ایم (۱۵) ، و همان طوری که گفته ایم این مقاله ۲۵ روز پس از حمله ۲۵ آبان حزب دموکرات ، ۸ روز

۱۴ - برخورد های شعار گونه " حزب کمونیست " به مقولاتی همچون پرولتاریا و در اینجا " رشد پرولتاریا در کردستان " بقدری چشم گیر است که حتی انجمن دانشجویان دموکرات نیز نمی تواند آن ها را مورد تمسخر قرار ندهد . در اعلامیه " انجمن دانشجویان دموکرات کردستان ایران ، پاریس " تحت عنوان " پیرامون اعلام جنگ طبقاتی کومه له " ، مورخ ۲۰ / ۲ / ۸۵ (۱ / ۱۲ / ۶۳) در رابطه با عبارت ذکر شده به نکته جالبی اشاره میشود :

" . . . پرسش اینست که پرولتاریای کردستان با ایجاد کارخانجات جمهوری اسلامی یا موسسات ایجاد شده توسط کومه له رشد کرده است ؟ ! " .

۱۵ - مراجعه کنید به همان مقاله اشاره شده در زیر نویس ۱۲ . و اضافه کنیم کیه

پس از آغاز کار " هیات مشترك تحقيق " و ۲۶ روز قبل از حمله کومه له نوشته شده و بخوبی پیداست که کومه له از همان آغاز، صرفنظر از این که نتیجه بررسی های " هیات مشترك تحقيق " چه می بود، راه حل نظامی یا " ادب " کردن و " کاملاً پشیمان " کردن " حزب بورژوازی " را برگزیده است .
اعلامیه های ظفر مندانه " پرولتاریا "، پس از حمله ۶ بهمن این مسئله را روشن تر می سازد .

" . . . اعلام می کنیم که نبرد های اورامان، از نمودارهای ابتدائی يك جنگ طبقاتی - اگر چه پیش رسی - هستند . امروز در اورامان و شاید فردا در سراسر کردستان " (۱۶) .
" حزب دموکرات باید بدانند در آراء هر توطئه ای علیه منافع کارگران و زحمتکشان چه بهائی باید بپردازد " (۱۷) .
" اگر منطق جنگ اینست که حزب دموکرات می خواهد تناسب نیرو را مزه کند و توفیق در امر گسترش کمونیست ها را به حساب قدرت خود بگذارد، منطق پرولتاریای انقلابی هم اینست که طعم تلخ این

مقاله مذکور که بوضوح بعنوان تهدید و قدرت نمائی نوشته شده به همان اندازه جنگ افروز است که مصوبه شهریور ۶۳ پلنوم کمیته مرکزی حزب دموکرات . حزب دموکرات در برنامه رادیویی مورخ ۱۰/۹/۶۳ مدعی می شود (ادعائی که مورد تکذیب کومه له قرار نگرفته) که کومه له در یکی از برنامه های رادیویی خود، مقارن با " ورود هیات نمایندگی حزب به مرکزیت کومه له " یعنی (اواخر آبان ۶۳)، چنین گفته است :

" هر انسان با وجدانی این حق را به کومه له می دهد که جنایتی را که حزب دموکرات مرتکب شده بی جواب نگذارد و تلافی خون فرزندان پاک و دلسوز و پیشرو زحمتکشان کردستان را از عاملین این جنایت گرفته و حتی در این راه هیچ نگران گسترش جنگ با حزب دموکرات در کردستان نیز نباشد " (به نقل از همان جزوه اشاره شده در زیر نویس شماره ۵) .

۱۶ - " اطلاعیه نمایندگی کومه له در خارج از کشور در مورد درگیری مجدد در اورامان "، ۳۱ ژانویه ۸۵ (۶۳/۱۱/۱۱) .
۱۷ - همانجا .

مزمزه نامیمون را به بورژوازی بچشانند" (۱۸) .

"در واقع جنگ اورامان که از جانب حزب دموکرات به ما تحمیل شده بود پایان نپذیرفته بود، ما آتش بسی را قبول کردیم"، و "حقوق هر اقدام متقابل را برای خود باز گذاشته بودیم" (۱۹) .

"ما بارها اعلام کرده ایم که هر تعرض به کومه له را ضربه ای شدید به دموکراسی انقلابی و منافع کارگران و زحمتکشان می دانیم و صراحتاً گفته ایم که هر تعرض حزب دموکرات را با تعرض متقابل پاسخ خواهیم گفت" (۲۰) .

هنوز نمونه های بسیاری از اعلامیه ها و اطلاعیه ها و گفتارهای رادیویی و نشریات کومه له، "حزب کمونیست ایران" و هواداران شان در مورد "تعرض" و "تعرض متقابل و قاطع" و غیره می توان آورد. ولی همین نمونه های فوق باندازه کافی گویاست .

باری، بالاخره در ۶ بهمن ۶۳، کومه له "تعرض" ۲۵ آبان حزب دموکرات را با "تعرض متقابل"، دقیق تر این که توحش را با توحش متقابل پاسخ داد. حزب دموکرات در "اطلاعیه مطبوعاتی" خود تحت عنوان "توطئه کومه له علیه زحمتکشان کردستان" (که مفاد آن مورد تکذیب کومه له قرار نگرفت— است)، تهاجم کومه له به حزب دموکرات را چنین شرح می دهد (۲۱) :

"افراد مسلح کومه له با به اجرا در آوردن نقشه از قبل طرح شده از سوی رهبری کومه له و جمع آوری نیرو از نقاط مختلف، درست سر ساعت ۲ بامداد روز ۶/۱۱/۱۳۶۳ مطابق با ۲۶/۱/۱۹۸۵، شش قرارگاه پیشمرگان حزب دموکرات کردستان ایران را در منطقه اورامانات

۱۸- همانجا .

۱۹- همانجا .

۲۰- همانجا .

۲۱- متن کامل این "اطلاعیه مطبوعاتی" را بعنوان ضمیمه شماره ۳ در پایان همین مقاله آورده ایم. ضمناً سه نقطه ها در اینجا و در همه جا به هنگام نقل اطلاعیه های طرفین از ماست عمدتاً بدلیل حذف کلماتی نظیر جنایتکاران، آدمکشان، عمال جنایتکار و غیره که هر طرف درگیر به دیگری نسبت می دهد .

مورد حمله غافلگیرانه و ناجوانمردانه خود قرار دادند ۰۰۰ کومه له با سوء استفاده از اسم شبی که به پیشنهاد کمیسیون مشترک در میان پیشمرگان حزب و کومه له بمنظور جلوگیری از نفوذ عوامل رژیم خمینی تعیین شده بود نگهبانان حزب را دستگیر و سپس آن ها را دورتر از مقرها با طپانچه بقتل می‌رسانند تا کسی با خبر نگردد و آنگاه پیشمرگان حزب را در قرارگاه هایشان غافلگیر می‌نمایند و با نارنجک دستی و آرپی جی آن ها را به شهادت می‌رسانند (۲۲) ۰ زن و شوهر پیری که به این عمل وحشتناک کومه له اعتراض می‌کنند از سوی ۰۰۰ کومه له تیرباران می‌گردند ۰ در نتیجه، ۱۹ نفر از پیشمرگان حزب و مردم بیدفاع شهید و ۱۰ نفر نیز مجروح می‌گردند. اسامی شهدا بشرح زیر می‌باشد: ۰۰۰ توضیح این مسئله ضروری است که ده نفر اول در اثر حمله ناگهانی افراد کومه له بشهادت می‌رسند ولی نه نفر اخیر بعد از اسیر شدن بلافاصله بدست ۰۰۰ کومه له تیرباران می‌گردند" (۲۳) ۰

حزب دموکرات در جای دیگری ادعا کرده است (ادعایی که مورد تکذیب کومه له قرار نگرفته):

۲۲- عبدالله مهدی در همان مقاله ۲۰ آذر ۶۳ خود (اشاره شده در زیر نویس شماره ۱۱۲)، حزب "بورژوازی" را متهم می‌کند که در ۲۵ آبان ۶۳ " برای جلوگیری از ابراز واکنش موثر کومه له کوشیده است تا عنصر توطئه و غافلگیری را در آن به حد اکثر مورد استفاده قرار دهد " ۰

ولی بطوری که ملاحظه می‌شود " پرولتاریا " هم در ۶ بهمن ۶۳ دقیقاً همسان شیوه "بورژوازی" را بکار گرفته است ۰

۲۳- البته رقم کشته شدگان به ادعای کومه له ، خیلی بیش از اینهاست ۰ " صدای انقلاب " مشخصانه اعلام می‌کند :

" در دو مرحله درگیری روز ششم بهمن در اورامان جمعا ۱۲ پیشمرگ کومه له شهید شدند و دست کم ۳۸ نفر از افراد مسلح حزب دموکرات تنها در مرحله اول درگیری کشته شدند ۰ تلفات حزب دموکرات در مرحله دوم درگیری بسزای ما دقیقاً روشن نیست" ۰ به نقل از اعلامیه مورخ ۱۱/۱۱/۶۳ تحت عنوان " برگزیده د و گفتار راد یو صدای انقلاب " ۰

"در ساعت ۲ نیمه شب بهمن ماه افراد مسلح کومه له که از همه نقاط کردستان جمع آوری شده و قبلاً تمامی ارتفاعات اطراف کمیته حزبی و پایگاه ها و خوابگاه های پیشمرگان حزب را اشغال و سنگر بندی کرده بودند همزمان به همه پایگاه ها و خوابگاه های پیشمرگان یورش برده و با بیرحمانه ترین وجهی به قتل عام پیشمرگان پرداختند. در این یورش همه جانبه، افراد مسلح کومه له طبق یک نقشه منظم، به خانه عده ای از پیشمرگان حزب رفته، آنان را از رختخواب بیرون کشیده در جلوی چشمان خانواده هایشان به فجیع ترین وضعی اعدام کردند. در روستای شوشمی زن و مرد سالمندی را که یک پیشمرگه مجروح و یک گادر درمانی حزب را در خانه خود مسکن داده بود به بیرحمانه ترین صورت و البته به همراه پیشمرگ مجروح و گادر درمانی مذکور به قتل رساندند" (۲۴).

آنچه در سطور فوق درباره تهاجم کومه له و آنچه در صفحات قبل درباره تهاجم حزب دموکرات از قول طرفین آوریم (که هیچک از طرفین تا کنون سندی در رد آن ها ارائه نداده اند) اگر تماماً واقعی نبوده، حتی درصد کمی هم واقعیت داشته باشد، رشم بر انگیز است. آنچه بنام "دموکراسی برای ایران و خود مختاری برای کردستان" یا "وظیفه تاریخی" و "سیاست واقعی پرولتاریا" در ۲۵ آبان و ۶ بهمن ۶۳ انجام گرفته است - باید از گفتن حقیقت و بردن نام آن وحشت نداشت - : اسمش "مبارزه" نیست، جنایت و توحش است. آیا این ها با عملکرد های رژیم منغور ولایت فقیه طی شش سال سرکوب و کشتار علیه مردم رزمنده کرد و پیشمرگه های قهرمان آن، ماهیتاً چه تفاوتی دارد؟ بحث ما در اینجا درباره ماهیت و کیفیت جنایات رژیم اسلامی (نه کمیت آن) و شباهت آن ها با اعمال حزب دموکرات و کومه له است. رفقای کومه له در یکی از برنامه های رادیویی خود، در اواخر آبان و اوایل آذر ۶۳ گویا (۲۵) گفته اند :

۲۴ - "کردستان"، شماره ۱۰۲.

۲۵ - می نویسیم "گویا" چرا که این نقل قول را نه از منابع کومه له بلکه به نقل از گفتار رادیویی حزب دموکرات مورخ ۱۰/۹/۶۳ آورده ایم (مراجعه کنید به

” ده تن از شهیدان ، با بیشرمانه ترین شیوه بدست کسانی
از تشکیلات اورامانات حزب دموکرات ، اعدام شدند که بیانگر
وحشیگری و جنایت کمتر از افرادی چون لاجوردی و بقیه جلادان
جمهوری اسلامی نیست و بدینسان نشان دادند که چه شیوه
و استعدادی در خیانت و جنایت دارند ” .

این بحث رفقای کومه له کاملا درست است و بحثی است که ما در این
نوشته کوشیده ایم آنرا بیان کنیم . آری ، بحث این رفقا کاملا درست است
ولی ۰۰۰ تا قبل از ۶ بهمن ۰۶۲ از این رفقا باید پرسید که آیا آنچه
در اواخر آبان یا اوایل آذر بیان کرده اید ، بعد از ۶ بهمن دقیقا
خودتان بر نمی‌گردد ؟

اینگونه تهاجمات وحشیانه نه ” مبارزه برای دموکراسی ” و نه ” مبارزه
پرولتاریا بر علیه بورژوازی ” ، بلکه نمایشگریك بینش عقب مانده ، بقایای تفکر
خانخانی و قبیله ای ، برخورد کینه توزانه و انتقام جویانه با مسائل سیاسی
و اجتماعی است و در اساس خود ، هیچ تفاوتی با قصاص اسلامی ندارد . اگر
در بینش و منش و روش ، قلدرو سرکوبگر باشیم ، ” دموکرات ” و ” کمونیست ” فقط
عناوینی پوچ و توخالی اند . بحث ما در اینجا حتی در باره تاکتیک غلط
” مبارزه مسلحانه ” و نیروی سیاسی مخالف رژیم اسلامی علیه یکدیگر در کردستان
نیست (فاجعه بسیار عمیق تر از محکوم کردن این ” مبارزه ” است) بلکه
شیوه های ضد انسانی است که هر دو سازمان در این ” مبارزه ” بکار برده اند .
آنچه حزب دموکرات و کومه له کرده اند ، آیا در اساس ، با آنچه رژیم جنایتکار
اسلامی مثلا در قارنا و ایندرفاش کرده است ، چه تفاوتی دارد ؟ آن ها
اسیران و مجروحان را با قمه و ساطور کشته اند ، شما با طپانچه و مسلسل .
آن ها خانه های مردم زحمتکش کرد را با اجسادشان به آتش کشیده اند ،
شما همین کار را در مورد فرزندان همان مردم انجام داده اید .

از حزب دموکرات و عملکرد غالباً قدرت منبانه آن که بگذریم ، در اینجا
خطاب ما به رفقای کومه له است که خود را کمونیست می‌دانند و ” حزب کمونیست
ایران ” را تشکیل داده اند . رفقا ! آیا يك لحظه فکر کرده اید که با اعمال

وحشیانه ۶ بهمن، چه تصویری از کمونیسم در ذهن همان زحمتکشان کرد (که در میان شان مبارزه می‌کنید و می‌خواهید ایده‌ها و ارزش‌های کمونیستی را تبلیغ کنید)، بدست داده‌اید؟ رفقا! کمونیسم شعار نیست، ایده‌آل است، واژه تو خالی نیست، ارزش است. کمونیست‌ها، آدم‌های مصنوعی، سربازان سربی نیستند، قبل از هر چیز، انسانند و مبارزه‌شان، قبل از هر چیز، بخاطر انسان است و تعالی ارزش‌های انسانی.

همین رفقای "حزب کمونیست ایران" (عمدتاً امک) و سایر سازمان‌های چپ استالینیست و ماکیاولیست ایران، بارها و بارها، بخاطر دفاع از همین ارزش‌ها، بما انگ "لیبرالی"، "لیبرالیسم چپ" و غیره زده‌اند. چه باک! تکرار هزار باره این اتهامات و تهمت‌های شدیدتر، ذره‌ای از اراده مادرانه سیمای انسانی کمونیسم و دفاع از آن، نخواهد گاهید و می‌دانیم که برنده نهائی در این نبرد آرمان‌ها و ارزش‌ها، ما (۲۶) و ماتریالیسم تاریخی، بازگشت به توحش و بربریت (در یک لباس جدید) نیست.

برگردیم به تهاجم مسلحانه حزب دموکرات و کومه‌له و به وقایع ریشه‌آور و تکان‌دهنده ۲۵ آبان و ۶ بهمن ۶۳. گفتیم اگر در بینش و روش، قلدر و سرکوبگر باشیم، هر قدر هم نام "دموکرات" و "کمونیست" بر خود بگذاریم، از این لحاظ هیچ تفاوتی در اساس با رژیم قلدر و سرکوبگر خمینی نخواهیم داشت. در اینحال، از دوسازمان (بویژه از کومه‌له) پرسیدنی است: پس، بخاطر چه آرمانی با چنان رژیمی می‌جنگید؟ آیا اعدام اسیران و مجروحان به هنگام خواب و به آتش کشیدن مقرها — همراه اجساد کشته‌شدگان را چگونه برای مردم کسرد توضیح می‌دهید؟ آیا خیال می‌کنید که کشتار زحمتکشان کرد (پیشمرگه‌های حزب دموکرات و کومه‌له) را با یک مشت عبارات پوچ و تو خالی و شعارهای مسخره

۲۶ — نکته پیدا است که منظور از "ما" در اینجا، صرفاً سازمان وحدت کمونیستی نیست. همانطوری که سیاق عبارت (و نیز عبارات قبلی) مشخص می‌کند، منظور از آن، تمام نیروهای مارکسیست و مارکسیست‌هایست که (نه فقط در ایران بلکه در هر نقطه از جهان)، در بینش، منش و روش، به تصویر زورمدارانه، قلدر منشانه و سرکوبگرانه از کمونیسم — که غالباً ارائه می‌شود —، اعتقادی ندارند.

و بی‌محتوی می‌توانید موجه جلوه دهید؟ آیا لحظه‌ای فکر کرده‌اید که این اقدامات جنون‌آمیز چه تأثیر منفی و فلج‌کننده‌ای در مردم ایران و بویژه در مردم کردستان برجا خواهد گذاشت؟ این تهاجمات وحشیانه و غیرمسئولانه بنفع کیست؟ بنفع هر که باشد، بنفع مردم ایران و کردستان، بنفع کارگران و سایر زحمتکشان ایران و کردستان نیست. حتی بنفع مدعیان "دموکراسی برای ایران و خود مختاری برای کردستان" و "پرولتاریای انقلابی ایران" هم نیست.

باز در اینجا، مخاطب اصلی ما، رفقای کومه له‌اند که اگر مفهوم همه‌جانبه‌گرمه، کمونیست نباشند، جزئی از جنبش چپ ایران بشمار می‌روند (۲۷) و در نتیجه، توقع ما از آن‌ها بیشتر است. عملکرد آن‌ها بیشتر به ما، همه ما — به جنبش چپ ایران، به توده‌های چپ ایران، به کارگران و سایر زحمتکشان ایران، به زحمتکشان کرد، به کمونیست‌های ایران — مربوط می‌شود و باید در مقابل این‌ها پاسخگو باشند. حزب دموکرات ایران با توجه به ماهیت و عملکرد شش‌سال گذشته‌اش، چندان حرجی نیست. حزب دموکرات مدعی است:

"برای رهروان راه پیشوا قاضی محمد شهید جای بسی افتخار است که کردستان را به دژ تسخیرناپذیر آزاد یخاوهان و سنگر آزادی سراسر ایران تبدیل نموده‌اند" (۲۸).

"رهروان راه پیشوا قاضی محمد شهید"، یعنی حزب دموکرات، در شش‌سال گذشته در کردستان همواره خلاف این ادعا را به اثبات رسانده‌اند. لاقلاً، کمتر سازمان چپی است که در کردستان حتی مدت کوتاهی فعالیت کرده باشد، "دفاع" حزب دموکرات از "دموکراسی" را با پوست و گوشت

۲۷ — "حزب کمونیست ایران"، "پرولتاریای انقلابی" بودن، "انترناسیونال" را تشکیل دادن و غیره بیشتر شوخی است تا جدی که جای بحث آن در اینجا نیست. در سلسله مقالات "رهائی" و "اندیشه‌رهائی" به تفصیل به این‌ها خواهیم پرداخت.

۲۸ — به نقل از "پیام کمیته مرکزی حزب دموکرات کردستان ایران" (۰۰۰) اشاره شده در زیر نویس شماره (۱).

خود لمس نکرده باشد (۲۹) ، هر چند که برخی از سازمان های چپ نظیر
 " راه کارگر " که خود طعم این " دموکراسی " را چشیده اند امروز
 فرصت طلبانه ، غیر مسئولانه و مصلحت جوینان ، آن را فراموش کرده باشند (۳۰) .
 کمیته مرکزی حزب دموکرات در گزارش خود به کنگره ششم حزب ، ده اصل
 در مورد صفات و مشخصات یک " کادر خوب حزب " را ذکر می کند . ما برای
 اجتناب از اطناب فقط اصل اول آن را در زیر نقل می کنیم :

" یک کادر خوب حزب باید :

۱- هم از نظر باورهای فکری و هم از نظر رفتار و کردار ، دموکرات
 بوده و سیمای یک دموکرات داشته باشد " (۳۱) .

۲۹- در باره سرکوب های حزب دموکرات در مورد سازمان های چپ (و از جمله
 کومه له) در طی سال های گذشته ، مراجعه کنید به ضمیمه شماره ۴ که با استفاده
 از یادداشت های یکی از رفقای کرد تهیه شده است .

۳۰- رفقای " راه کارگر " یا " سازمان انقلابی کارگران ایران " امروز به دلیل و علت
 (تغذیه از امکانات حزب دموکرات برای ابراز وجود در کردستان ، توافق شان با
 پیشتر اردوگاهی حزب دموکرات و چراغ سبز نشان حزب دموکرات به حزب توده و یسار
 بدلیل کج اندیشی های مزمن و علاج ناپذیر شان) ، در راه کارگر شماره ۱۰ مورخ
 دیماه ۶۳ به دفاع بی قید و شرط از حزب دموکرات یا بقول شان : " بمثابه سازمان
 اصلی رهبری کننده جنبش خلق کرد " (نگاه کنید به " پیام سازمان کارگران انقلابی
 ایران - کمیته خارج از کشور به حزب دموکرات بمناسبت ۲۲ری بندان " مورخ
 ۱۳/۱۱/۶۳) ، پرداختند . ولی همین رفقا پس از رویداد ۶ بهمن ۶۳ ، " بسا
 صدای بلند مقصر این درگیری [یعنی کومه له] را اعلام " و محکوم کردند (اعلامیه
 " کمیته مرکزی سازمان کارگران انقلابی ایران - راه کارگر - در باره درگیری فاجعه آمیز
 ششم بهمن در اورامانات کردستان " ، مورخ ۱۹/۱۱/۶۳) ، بی آن که نه در این
 اعلامیه و نه بویژه در راه کارگر شماره ۱۰ . مقصر تهاجم وحشیانه حزب
 دموکرات به کومه له در ۲۵ آبان ۶۳ را حتی با صدای کوتاه یا با زمزمه ، " اعلام " و
 محکوم کنند . این رفقای " کارگران انقلابی ایران " یکبار دیگر ، " صداقت انقلابی " خود
 را نشان دادند و یکبار دیگر ترزهای ارائه شده در " اندیشه رهائی " شماره
 ۲ (" از راه کارگر تا سازمان کارگران انقلابی ایران - خط چهار یا خط حسرت
 توده ") را بوضوح به اثبات رساندند .

۳۱- " کوردستان " ، شماره ۹۹ ، به نقل از " گزارش کمیته مرکزی به کنگره ششم حزب " .

نه فقط گاد ر های حزب بلکه حزب د موکرات بعنوان يك مجموعه، در شش سال گذشته، " هم از نظر باورهای فکری و هم از نظر رفتار و کردار"، خلاف این اصل را بارها به نمایش گذاشته اند .

ادعای حزب د موکرات در مورد دفاع از " د موکراسی در ایران" از يك جنبه دیگر نیز، همانطوری که بارها نشان داده است ادعای پوچی بیش نیست . مذاکرات اخیر حزب با نمایندگان رژیم خمینی فقط تاکید مجددی است بر آنچه قبلا می دانستیم: حزب د موکرات نه فقط خواهان " د موکراسی برای ایران" نیست بلکه تمایلی به استقرار د موکراسی در کردستان هم ندارد (سرکوب های خونین حزب در مورد نیروهای سیاسی کرد و غیر کرد شواهد بارزیست بر این امر) . البته حزب د موکرات خواهان خود مختاری برای کردستان است . آن هم به يك شرط : خودش در رأس باشد و نیروهای سیاسی را بنحوشدید تراز نمونه های چند سال گذشته، سرکوب کند و هرگونه مانع و رادعی را از پیش پای خود بردارد . کسی " موی دماغ" حرب نشود . حزب د موکرات برای بدست آوردن این " خود مختاری" از توسل به هیچ وسیله ای حتی ساخت و یاخت با رژیم خمینی که دست هایش تا مرفق به خون جوانان و زحمتکشان کرد آلوده است ، کوتاهی نمی کند . نه تنها محرمانه با رژیم وحشی خمینی، آن هم در سال ۶۳، به مذاکره می نشیند ، بلکه وقتی که این مذاکرات افشاء شد ، در صدد توجیه بر می آید . به خودش، به مصوبات کنگره های پنجم و ششم حزب ، پشت می کند ، به هم پیمانان خود در شورای ملی مقاومت نارو می زند . حتی می کوشد برای حزب منفور و آبرو باخته توده ، اعتبار و حیثیت فراهم کند (۳۲) . پیدا است که از يك چنین حزبی هیچ توقعی نمی توان داشت ، لا اقل ما هیچ توهمی در باره آن نداریم . هیچ تعجب نخواهیم کرد اگر فردا بشنویم که از درون این حزب يك مصطفی بارزانی دیگر ظهور کرده است .

اما در مورد کومه له چنین نیست . درست به همین دلیل است که تهاجم چپ روانه ، غیر مسئولانه ، نظامی گرایانه کومه له در ۶ بهمن

۲۲- در این زمینه مراجعه کنید به نشریه کردستان ، ارگان کمیته مرکزی حزب د موکرات کردستان ایران ، شماره ۹۹ ، شهریور ۶۳ .

را محکوم می‌کنیم. بنظر ما وظیفه کومه له بعنوان يك سازمان چپ انقلابی کردستان، شريك شدن در تزه‌های انحرافی، جانشین گرایانه، خیالبافانه و در بلند پروازی های خام و بی محتوی امکی نیست (۲۳)، وظیفه کومه له، دیدن واقعیت های عینی و ارزیابی درست از شرایط مشخص کردستان و برنامه ریزی بر اساس آن ارزیابی در هدايت زحمتکشان کردستان حرکت از واقعیت های عینی است. رشد کومه له در چند ساله اخير در کردستان، از يك گروه كوچك به يك سازمان سیاسی - نظامی سرتاسری در کردستان، از يك طرف، نتیجه، سیاست های سازشکارانه، متزلزل و غیر دموکراتیک حزب دموکرات بود و از طرف دیگر، شمره سازماندهی زحمتکشان کرد - نه کشانده شدن بطرف خیالبافی ها و بلند پروازی های نظیر تشکیلات "حزب کمونیست ایران"، "بین الملل کمونیستی جهان"، "نمایندگسی پروتاریای انقلابی ایران" و غیره و نه نظامی گری چپ روانه و غیر مسئولانه نظیر تهاجم ۶ بهمن ۶۳. آن بلند پروازی های خام و این نظامی گری های قلدر منشانه، در روند خود، متأسفانه کومه له را به نقطه ای خواهد رساند که از آن آغاز کرده است. و این، عمیقاً مایه تأسف ما خواهد بود. این تأسف نه فقط به این خاطر است که کومه له را جزئی از جنبش چپ ایران می‌دانیم و شکست آن، شکستی است برای همه ما، بلکه همچنین بخاطر پیوند های عاطفی است که همکاری های صادقانه گذشته سازمان ما با

۲۳ - گاهی اوقات فقط خیالبافی نیست بلکه شعارهای بی سروته و لاف زنی است. به این عبارت از اعلامیه "سازمان هواداران حزب کمونیست ایران در خارج از کشور"، پاریس، ۲۱ ژانویه ۸۵ (۶۳/۱۱/۱۱) توجه کنید:

"از کارشناسان خاورمیانه کاخ سفید و کرملین تا سلطنت طلبان و مجاهدین و "سازمان کارگران انقلابی ایران" و ۰۰۰ همه در يك نگرانی پاینده ای مشترك اند: در منطقه حساس [کردستان] از نقطه نظر منافع امپریالیستی، کمونیست ها قدرت قابل ملاحظه و روزافزونی پیدا کرده اند" (سه نقطه از متن اعلامیه، گروه از ما است).

مضافاً، در عبارت فوق، بجای مجاهدین، منافقین، بجای "سازمان ۰۰۰" و ۰۰۰، ملحدین و بجای کمونیسم، اسلام و جمهوری اسلامی را قرار دهید گویا عیناً با یکی از اعلامیه های سپاه پاسداران یا قرارگاه حمزه سید الشهدا مواجه آید.

کومه له (علی رغم همه، انحرافات و عدم انسجام نظری اش که به کرات در گذشته در شماره های رهائی دوره دوم، به آن ها پرداخته ایم) بوجود آورده بود .

تردیدی نیست که مسئولیت دور جدید درگیری های مسلحانه در کردستان بین دو سازمان سیاسی کرد، عمدتاً بعهدہ حزب دموکرات است نه تنها بدلیل اینکه در ۲۵ آبان حمله را آغاز کرد بلکه همچنین، بطوری که ازظواهر امر یعنی از بررسی گزارش ها و اطلاعیه های طرفین (برمی آید، برسر نتیجه گیری "هیات مشترک تحقیق" سنگ انداخت و مهمتر از همه این ها، بطوری که دیده ایم، با تدارک قبلی، از جمله اولتیماتوم شهرریور ۶۳، خود را برای این تهاجم آماده کرد . این ها همه درست . ولی همه این ها چیسوزی از مسئولیت کومه له و یا دقیق تر این که بی مسئولیتی و حرکات کودکانسه و انتقام جویانه "حزب کمونیست" امکی در ۶ بهمن نمیگاهد . اقدام "حزب" یا بقول دبیر کل آن : ادب کردن و پشیمان کردن "بورژوازی" یعنی حسرت دموکرات، بهرچیزشباهدت داشت جز به برخورد مسئولانه یک سازمان سیاسی که گویانماینده "پرولتاریای انقلابی" یا اصلاً خود "پرولتاریای انقلابی ایران" است و "حزب کمونیست ایران" را، آن هم در کردستان عقب مانده، در جائسی که بورژوازی و پرولتاریا مفهوم واقعی این دو اصطلاح وجود ندارد، در میان "صدای مرغ و خروس" و غیره (۳۴) تشکیل داده است .

کومه له، پس از تهاجم ۶ بهمن به حزب دموکرات، در لابلای بیانیه های نظامی "پیروزمندانه" اش، در برخی از گفتارهای رادیوئی اش که در خارج از کشور تکثیر شده اند (۳۵)، در کنار تهدیدهای نظامی، چنین عنوان می کند:

"ما بارها گفته ایم و یکبار دیگر می گوئیم که ما خواهان این هستیم

۳۴- نگاه کنید به "بسوی سوسیالیسم" امک (قبل از این که "بسوی سوسیالیسم"،

"نشریه تئوریک حزب کمونیست ایران" بشود)، دوره اول، بهمن ۶۱، ص ۴۱ .

۳۵- لحن بیانیه ها و اطلاعیه های خارج از کشور کومه له و "حزب کمونیست ایران" و گفتارهای رادیوئی آن ها بنحو چشم گیر و زننده ای متفاوت است . مثلاً در گفتارهای رادیوئی، حزب دموکرات، "حزب بورژوازی" نیست، همان حزب دموکرات است . مخاطب "رادیوی صدای انقلاب ایران"، "پرولتاریای انقلابی ایران" نیست، "شنوندگان مبارز" است و غیره .

که اختلافات سیاسی بین ما و حزب دموکرات در عرصه مبارزه سیاسی، دنبال شود" (۳۶) .

"ما در پس‌برخ کشیدن فتوحات نظامی خود بر حزب دموکرات نیستیم و اساساً شیوه مبارزه سیاسی را درست می‌دانیم" (۳۷) .

"ما با شرکت در این کمیسیون ها . . . خواسته ایم نشان دهیم تا چه حد خواهان پیشبرد مبارزه خود با حزب دموکرات از طریق غیر مسلحانه هستیم و تا چه میزان این درگیری ها را در چینی شرایطی به زیان جنبش می‌دانیم" (۳۸) .

همه این حرف ها قبل از تهاجم کومه له به حزب دموکرات ، قبل از ۶ بهمن ۶۳ البته درست بود .

کومه له در برنامه رادیویی ۲۳ بهمن ۶۳ می‌گوید :

حزب دموکرات "از گفتگو برای متوقف کردن درگیری سر باز می‌زنند و بدین ترتیب در هر گونه راه حل سیاسی را بر خود می‌بندد" (۳۹) .

کومه له در برنامه "صدای انقلاب" خود، ژست "بزرگوارانه" خود را برای پیشنهاد مذاکره سیاسی تا به آنجا پیش می‌برد که پس از درگیری ۶ بهمن ، خطاب به "شنونده گان مبارز" چنین می‌گوید :

"همچنان که اطلاع دارید بدنبال درگیری ششم بهمن ، همان روز کمیته مرکزی کومه له طی نامه ای به دفتر سیاسی حزب دموکرات خواستار مذاکره جهت پایان دادن به درگیری و برقراری آتش بس شد . دفتر سیاسی ح . د . غروب همان روز ششم بهمن طی جوابیه ای پاسخ منفی داد و اعلام کرد که حاضر به مذاکره نیست" (۴۰) .

۳۶- "برگزیده دو گفتار رادیو صدای انقلاب" ، ۱۱/۱۱/۶۳ .

۳۷- همانجا .

۳۸- "اطلاعیه نمایندگی کومه له در خارج از کشور در مورد درگیری مجسـد"

اورامان" ، ۲۱ ژانویه ۸۵ (۱۱ بهمن ۶۳) .

۳۹- "اطلاعیه نمایندگی سازمان کردستان حزب کمونیست ایران (کومه له) در خارج

از کشور" ، شماره ۹۰ ، از ۲۱ تا ۲۶ بهمن ۶۳ .

۴۰- "برگزیده دو گفتار رادیو صدای انقلاب" .

کومه له با چنین گفتارهای رادیویی اش واقعا چه کسی را می‌خواهد فریب دهد؟ حزب دموکرات یا "شنوندگان مبارز" را؟ (خوشبایران اگر نگوییم غیر صادقانه)، در حالی که در بامداد همان روز "تعداد ۳۸ نفر از افراد مسلح دموکرات" را "تنها در مرحله اول درگیری کشته" است و "تلفات حزب دموکرات در مرحله دوم درگیری [در همان روز] برای ما روشن نیست" (۴۱)، در شامگاه همانروز، درخواست "آتش بس" می‌دهد و بعد هم از خود راضی، اعلام می‌دارد که "دفتر سیاسی ح. د. غروب همانروز ششم بهمن طی جوابیه‌ای پاسخ منفی می‌دهد". واقعا که دست مریزاد! آیا کومه له، واقعا و صادقانه، اعتقاد داشت که حزب دموکرات به آن درخواست پاسخ مثبت خواهد داد؟ آیا "پرولتاریای انقلابی" پس از وقایع ۲۵ آبان برخوردی مسئولانه با مسئله کرده بود که از "حزب بورژوازی" چنین توقعی دارد؟ آیا "شنوندگان مبارز" که در همانروز، اخبار برنامه رادیوی حزب دموکرات در مورد کشته و اعدام شدن حداقل ۳۸ پیشمرگه حزب را نیز شنیده بودند در مورد این گونه آسمان و ریسمان بافی‌ها چه قضاوتی می‌توانستند داشته باشند؟ آیا به صداقت انقلابی رفقای کومه له مشکوک نمی‌شدند؟ مایه تاسف است که اکنون کومه له همان شیوه‌هایی را بکار می‌گیرد و به همان دستاویزهایی متوسل می‌شود که امثال حزب دموکرات در آن استادند: دست انداختن و به بازی گرفتن شعور "شنوندگان مبارز" (از طریق رادیو) و خوانندگان اعلامیه‌ها و اطلاعیه‌ها در خارج از کشور (از طریق ارائه شعارهای پوچ و بی‌محتوی).

رفقای ما، در گذشته، بارها شاهد رفتار انسانی رفقای کومه له با اسیران دشمن (نه تنها سربازان و افسران بلکه حتی بسیجی‌ها و پاسداران درنده‌خو) بوده‌اند، سقوط کومه له بدین حد واقعا باور نکردنی است که پیشمرگه‌های اسیر و مجروح حزب دموکرات را خون سردانه اعدام کند. کومه له از زمانی که بزیر پرچم "حزب کمونیست" امکی و "رهبران" متفرعن "پرولتاریا" رفته، یکسره مسخ شده، قابل شناسائی نیست (۴۲). کومه له که اکنون

۴۱- همانجا.

۴۲- در صفحات قبل، در باره اولتیماتوم حزب دموکرات به کومه له، مذاکرات

بقول عبدالله مهتدی (در همان مقاله قبلا اشاره شده) ، خود را "مظهر قاطعیت و سازش ناپذیری پرولتاریای انقلابی" می داند مجبور است که همه جا بدنبال "بورژوازی" و "بورژواها" بگردد . بطوری که دیده ایم حزب دموکرات مدعی است (و این ادعا مورد تکذیب کومه له قرار نگرفته) که از جمله اعدام شدگان ، یک زن و شوهر پیر ، یک پیشمرگه مجروح و یک عضو کساد درمانی حزب بوده اند که هر چهار نفر در خانه آن زن و شوهر پیر اعدام شده اند . یعنی افرادی که حتی قادر به دفاع از خود نبوده اند . علاوه بر این ، آیا به هنگام شلیک طپانچه یا مسلسل یک لحظه به قیافه های قربانیان خود نگاه کرده اند که ببینند چه چیزشان به "بورژواها" می ماند ؟

رفقای کومه له در این بازی خطرناک به جایی نخواهند رسید . پایان این راه ، متأسفانه سقوط مطلق است و بر باد رفتن اعتبار و حیثیت مبارزاتی کومه له در چند ساله اخیر .

اگر کومه له واقعا "درگیری ها [ی مسلحانه]

محرمانه با نمایندگان رژیم و ناروژدن حزب به متحدان خود در شورای ملی مقاومت سخن گفته ایم و با توجه به گذشته و ماهیت حزب دموکرات مسائلی را عنوان کرده ایم . در رابطه با طرف دیگر بعضی کومه له و دقیق تر این که در رابطه با "حزب کمونیست ایران" مباحثی وجود دارد که در این مقاله به آن ها نپرداخته ایم بدین خاطر که حل آن ها هنوز به زمان و روشن شدن برخی از مسائل نیاز دارد . در این درگیری های اخیر حزب دموکرات و کومه له درباره "حزب کمونیست ایران" و بویژه درباره "رهبران" خود گمارده "پرولتاریا" سئوالاتی مطرح است که فعلا نمی توانیم به آن ها پاسخ دهیم . بعنوان نمونه ، مسئله زیر واقعا گنج کننده است :

در صفحات قبل از قول حزب دموکرات (که هیچ يك مورد تکذیب کومه له قرار نگرفته) دیدیم که غروب روز ۲۵ آبان ، کمیته مرکزی کومه له نامه ای به دفتر سیاسی حزب دموکرات می فرستد مبنی بر این که به نیروهای خسود دستور آتش بس داده است . در روز ۲۷ آبان ، "اطلاعیه مشترك" دفتر سیاسی حزب دموکرات و کمیته مرکزی کومه له به امضا ، می رسد و طرفین متعهد می گردند که "فورا آتش بس اعلام شود و اوضاع در اورامانات به حالت عادی باز گردد" و "همزمان با آن از پیشمرگان کومه له و حزب در سراسر کردستان خواسته می شود که متانست انقلابی خود را حفظ کنند ، از ایجاد درگیری ها که بی شك به زیان جنبش انقلابی

را در چنین وضعیتی بزبان جنبش" می دانست و اگر "خواهان" این بود که "اختلافات سیاسی" خود با حزب دموکرات را "در عرصه سیاسی دنبال" کند، ماجراجویی حزب دموکرات در ۲۵ آبان را با ماجراجویی ۶ بهمن پاسخ نمی داد و بر خلاف ادعای عبدالله مهدی (در همان مقاله قبلا اشاره شده "کمونیست") اگر کومه له را اعمال "سیاست واقعی پرولتاریا" معاف بداریم در بهترین حالت، باید گفت که کومه له در این ماجرا، ناتوانی خود را حتی در انتخاب يك تاکتیک صحیح سیاسی هم بمنصه ظهور رساند .

کومه له با يك فرض خیالی ("پرولتاریای انقلابی" خواندن خود) حرکت کرد و به يك فرض خیالی دیگر ("بورژوازی" خواندن حزب دموکرات) رسید . در نتیجه، تعرض مسلحانه "بورژوازی" را با "مظهر قاطعیت و سازمان ناپذیری پرولتاریای انقلابی" ، با شدت پاسخ داد . بنابراین، با ایمن خیالبافی ها، راه حل دیگری جز "تعرض قاطع و شدید" به "بورژوازی" و ادب کردن و پشیمان کردن آن به پیش پای خود نماند و خود را در يك دور تسلسل باطل گرفتار کرد . "بصیرت پرولتاریائی" بکنار، اگر کومه له بصیرت ساده سیاسی

خلق کرد است، اجتناب ورزند . این "اعلامیه مشترك" اگر از رادیوی حزب کمونیست پخش هم شده باشد (ما از پخش شدن یا نشدن آن اطلاعی نداریم)، لافل توسط رادیوی حزب دموکرات، در روز ۲۸ آبان پخش شد یعنی در کردستان انعکاس یافت . در روز ۳ آذر، هیات مشترك کومه له و حزب دموکرات به اورامانات رفت، "همه پایگاه های کومه له" از نو دایر گردید و "کلید اموال و اسلحه کومه له"، "طبق صورتجلسه به نمایندگان کومه له مسترد" گردید . "۱۷ نفر از افراد کومه له" که "به اسارت درآمده بودند، آزاد" شدند . در ۱۲ آذر با توافق طرفین، "هیات مشترك تحقیق" (که نمایندگان کومه له در آن هیات نیز این امر را تأیید کردند . مراجعه کنید به ضمیمه شماره ۱)، کار خود را آغاز کرد . این يك جنبه از مسئله . اما جنبه دیگر، جنبه ای که هم به تنهایی و هم در ارتباط با جنبه اول، معمای گیج کننده را می سازد :

رادیوی "حزب کمونیست ایران" از همان اواخر آبان یعنی همزمان با نشست کمیته مرکزی کومه له و دفتر سیاسی حزب دموکرات و توافق های حاصله برای جستجوی راه حل سیاسی، کارزار شدید تبلیغاتی خود را علیه حزب دموکرات آغاز کرد . بسا توجه به نقش مهمی که این رادیوها (حزب دموکرات و حزب کمونیست) بویژه بسروی

می داشت ، می توانست از تهاجم ۲۵ آبان حزب دموکرات و قلد ر منشی های این حزب، چه در سطح کردستان ، چه در سطح ایران و چه در سطح بین المللی حداکثر استفاده کند . از جمله می توانست مذاکرات اعلام شده حزب دموکرات با رژیم دد منش اسلامی را افشاء کند . می توانست پرونده ها و مدارك موجود در نزد هیات تحقیق کومه له در رابطه با تهاجم وحشیانه حزب دموکرات را در معرض افکار عمومی کردستان و ایران و جهان قرار دهد . می توانست مصوبه پلنوم شهریور ۶۲ کمیته مرکزی حزب دموکرات و توطئه چینی های این حزب را به معرض قضاوت همگان بگذارد . می توانست دو رؤی های مزورانه حزب با هم پیمانان خود در شورای ملی مقاومت و لاس زدن هایش با رژیم خمینی را برملا سازد . می توانست چهره دوگانه حزب دموکرات را (که از یکطرف، در کردستان ، سرکوبگر و قلد ر منش است و از طرف دیگر، در مصاحبه های رهبر خود با روزنامه ها و رسانه های گروهی غرب ، نسرم و دموکرات مآب) افشاء کند . خلاصه این که برخورد درست کومه له نسبت به تهاجم مسلحانه (آن هم با چنان شیوه های زشت و شمشیر کننده) بلکه

پیشمرگه های دو طرف دارند ، نتیجه، بلافاصله تبلیغات رادیوی حزب کمونیست ، بسی اعتبار کردن نتایج حاصله مذاکرات و خصوصا متشنج کردن جو بود . همانطوری که در صفحات قبل نوشته ایم فقط ۸ روز بعد از آغاز کار " هیات مشترك تحقیق " ، عبدالله مهدی ، " دبیر کل ، حزب کمونیست ایران " آن مقاله تهدید آمیز و هل من مبارز طلبانه، " کمونیست " را نوشت که عباراتی از آن را قبلا نقل کرده ایم (تاریخ نگارش مقاله ، ۲۰ آذر و تاریخ چاپ " کمونیست " ۳۰ آذر) . و بدنیال آن ، در کنار تبلیغات انتقام جویانه رادیوی حزب کمونیست ، انواع و اقسام اعلامیه ها ، اطلاعیه های " حزب کمونیست ایران " ، " کمیته خارج از کشور حزب کمونیست ایران " ، " هواداران حزب کمونیست ایران در خارج از کشور " و غیره ، سرازیر شد . و گویی که دست هائی در کار است که کومه له ، بعنوان يك سازمان چپ انقلابی در کردستان را از درون متلاشی کند و از این طریق به جنبش مقاومت کردستان لطمه بزند . ما در اینجا وقتی که از " دستها . . . " سخن می گوئیم تا حد توطئه چینی نامدانه پیش نمی روییم و همان سیاست چپ روانه، غیر مسئولانه و انقلابی نمایانه را مورد نظر داریم . و این سیاست ، با تشکیل " حزب کمونیست " امکی آغاز شد و وقایع اخیر فقط بازتاب مشخص تری از آنست .

مقاومت مسلحانه و تعرض همه جانبه سیاسی بود .

"پیش بینی" نابخردانه؛ عبدالله مهتدی در ۲۰ آذر در همان مقاله
"کمونیست" در مورد "سیاست واقعی پرولتاریا" :

"۰۰۰ به پیش گرفتن آنچنان سیاست عملی ۰۰۰ که حزب دموکرات
را به عبث بودن چنین اقدامی متقاعد سازد و یا در صورت ارتکاب
کاملاً پشیمان نماید" .

بطوری که از قبل هم مشخص بود (و قاعدتاً کومه له می بایست قبل از هر
کسی بداند) ، کاملاً غلط از آب درآمد . وقایع بعد از ۶ بهمن نیز غلط
بودن این سیاست با اصطلاح پرولتاریائی را دقیقاً نشان داد . تنها جرم
"پرولتاریا" نه تنها "بورژوازی" را "کاملاً پشیمان" نکرد ، بلکه به جو تشنج
بیش از هر زمان دیگر ، دامن زد . بعد از ۶ بهمن ، توجه بخش عمده ای
از نیروهای دوسازمان ، بجای مبارزه با پاسداران و نظامیان سرکوبگر رژیم
خمینی ، معطوف به حمله های غافلگیرانه یکدیگر است . وقتی که پیشمرگه های
دوسازمان از چنگ جلادان خمینی جان سالم بدر می برند ، در کمیسیون
پیشمرگه های یکی از این دوسازمان می افتند و از پای در می آیند .
آنچه در زیر می آید بخشی از "عملیات" مسلحانه این دوسازمان است
که در برخی از اعلامیه ها و اطلاعیه های خود (که بدست ما رسیده) نقل
کرده اند . و همین نمونه ها بخوبی نشان می دهند که درگیری ۶ بهمن ،
از میزان تشنج و خشونت در کردستان نه تنها به هیچ وجه نکاسته بلکه بیش
از پیش به تداوم کند و دادن نیروهائی که می باید علیه رژیم سرکوبگر اسلامی
مبارزه کنند ، افزوده است :

"بنا به خبری که از ناحیه کرمانشاه بدستمان رسیده است ، عصر
ششم بهمن پیشمرگان ح ۰ د ۰ ، در این ناحیه به یک مقر کومه له که
قبلاً از سوی پیشمرگان ترک شده بود ، یورش برده و وسایل آن را به
غارت می برند .

در ناحیه مریوان نیز بنا به اخباری که بدستمان رسیده است روز هفتم
بهمن تعدادی از پیشمرگان ح ۰ د ۰ در روستای "بلجه سور" ۵ قبضه
تفنگ ۳۰ و مقداری وسایل دیگر کومه له را که در محلی مخفیانه

نگهداری می‌شد به غارت می‌برند . روز هشتم بهمن پیشمرگان ح ۰ د ۰
مقداری وسایل تدارکاتی کومه له را در مقری که قبلاً آنجا را ترک
کرده بودند ، به غارت می‌برند . روز نهم آبان ، یک تیم چهار نفره
از پیشمرگان حزب دموکرات که مأمور شده بودند مقرهای مـ را
در جنوب کردستان شناسائی کنند با ضد کمین پیشمرگان ما رویرو
شده و درگیری شروع می‌شود . در این درگیری یک تن از پیشمرگان
حزب دموکرات جان خود را از دست می‌دهد و سه تن از پیشمرگان
کومه له دستگیر می‌شوند که یکی از آن‌ها زخمی است . بلافاصله در
روز نهم بهمن ، پیشمرگان ح ۰ د ۰ اردوگاه کمیته شهرستان مریوان
را ترک می‌کنند ، پیشمرگان کومه له به آنجا رفته و وسایل آنجا اکنون
در تحویل رفقای کمیته ناحیه مریوان است ” (۴۳) .

” طی ۲۴ ساعت گذشته (تاریخ ۲۳ بهمن) در نواحی بانه - مهاباد
و مریوان میان پیشمرگان کومه له و حزب دموکرات درگیری رخ
داده است که آخرین اخبار این درگیری‌ها را به این شرح بـه
اطلاعتان می‌رسانیم :

مهاباد . ساعت ۳ بعد از ظهر ۲۲ بهمن پیشمرگان کومه له و حزب
دموکرات در فاصله روستاهای قره‌نی و ترقه درگیر می‌شوند . این
درگیری بمدت ۴ ساعت و نیم یعنی تا ساعت ۷ و ۳۰ دقیقه بعد
از ظهر ادامه داشته است . در این درگیری به پیشمرگان کومه له
آسیبی نرسید و از تعداد دقیق تلفات حزب دموکرات نیز تا رسیدن
آخرین خبر اطلاعی نداریم .

بانه . ساعت ۱۲ و ۳۰ دقیقه ۲۲ بهمن ماه ، هنگامی که یک واحد
از پیشمرگان کومه له از گردان بانه از مسیر روستاهای گرما - بیوران
عبور می‌کردند و در روستای سربرد به کمین پیشمرگان حزب دموکرات
می‌افتند که پس از ۲۰ دقیقه درگیری پیشمرگان حزب دموکرات بسوی
روستای بیوران عقب‌نشینی کردند . پیشمرگان کومه له آسیبی نمی‌بینند
و مسیر خود را ادامه می‌دهند .

۴۳ - ” برگزیده دو گفتار رادیو صدای انقلاب ” .

مربوان . کمیته ناحیه مربوان صبح ۲۳ بهمن ماه به رادیوی صدای انقلاب ایران اطلاع داد که میان یک واحد از پیشمرگان کومه له در آن ناحیه با پیشمرگان حزب دموکرات درگیری رخ داده است که در نتیجه آن ۴ کشته، ۳ زخمی و ۲ اسیر از حزب دموکرات باقی ماند . رفقای ما در این نبرد، آسیبی ندیدند " (۴۴) .

"سقز" ۱۳ بهمن ۰۰۰ - دسته ای از پیشمرگان نیروی "شهید افشار" و نیروی "شهید عزیز یوسفی" حین بازگشت از ماوریت حزبی در منطقه "سرشیو" به کمین افراد مسلح کومه له می افتند و پنج تن از آنان بدست ۰۰۰ کومه له زخمی گردیدند . سپس پیشمرگان بدفاع از خویش پرداختند و افراد کومه له را به هزیمت واداشتند . اما آن ها حین فرار به پیشمرگانی که با شنیدن صدای تیر بطرف محل درگیری شتافته بودند ، تیراندازی کرده و یک پیشمرگ بنام کساک عبدالله خاکی از نیروی "شهید افشار" را به شهادت رساندند . لازم به یاد آوری است که به هنگام درگیری نیروهای رژیم از پایگاه های "سوته" و "بوخه له" پیشمرگان را زیر آتش گرفتند .

"سقز" ۱۶ بهمن ۰۰۰ - یکی از کادرهای حزب بنام کاک کریم شکوه پور که در روز ۱۳ بهمن ماه جاری در کمین افراد مسلح کومه له در نزدیکی روستای "دگاگا" زخمی شده بود بعلافت شدت جراحات وارده بشهادت رسید .

مربوان . ۱۴ بهمن ۰۰۰ - دسته ای از پیشمرگان نیروی "زریار" مربوان و نیروی "بیستون" در ساعت ۱۵ / ۱۰ دقیقه صبح در روستای "ره شه دی" واقع در ۵ کیلومتری مربوان با نیروهای مهاجم رژیم درگیر گردیدند . پیشمرگان به مقابله با دشمن برخاسته و طی سه ساعت نبرد سخت و نابرابر علی رغم توپ و خمپاره باناران شدید توانستند حلقه محاصره ضد خلقیان را شکسته و طی تاکتیک خاصی به کوه های اطراف عقب نشینی نمایند . در این درگیری

۴۴ - "اطلاعیه نمایندگی سازمان کردستان حزب کمونیست ایران (کومه له) در خارج

از کشور" ، شماره ۹۰ .

از میزان تلفات و خسارات دشمن اطلاع دقیقی در دست نیست. پیشمرگان پس از عقب نشینی و ده ساعت پیاده روی و خستگی شدید در نزدیکی روستای "ویشکه لان" به کمین افراد مسلح کومه له افتادند که در نتیجه دوتن از پیشمرگان بنام های انور منبری و جبرئیل ابراهیمی از نیروی "زربیار" بشهادت رسیدند" (۴۵).

"بوکان" ۲۲ بهمن ۰۰۰ - دسته ای از پیشمرگان نیروی بیان حین بازگشت از عملیات ضد رژیم در نزدیکی روستای "قره لی" به کمین افراد مسلح کومه له افتادند. طی نبردی چهار ساعته پیشمرگان توانستند کمین کومه له را بشکنند و افراد مسلح کومه له را مجبور به فرار نمایند. متأسفانه در این درگیری تحمیل شده یکی از پیشمرگان بنام رسول میراشی بشهادت رسید" (۴۶).

و این درگیری های مسلحانه حزب دموکرات و کومه له همچنان ادامه دارد و هر روز، ابعاد فاجعه آمیزتری بخود می گیرد. اگر حزب دموکرات و کومه له، در سازمان عمده جنبش مقاومت در کردستان، یک لحظه فکر کنند و نخواهند جنبش مقاومت خلق کرد را به ناامیدی و نابودی بکشانند، راه حل سیاسی - نه "اعمال حاکمیت" کردن های رقت انگیز (۴۷)، نه قدرت نمایی های

۴۵ - "بولتن خبری کردستان ایران"، "حزب دموکرات ایران - تشکیلات اروپا"، ۱۰۱.

۴۶ - "بولتن خبری کردستان ایران"، شماره ۱۰۲.

۴۷ - درگیری های تحمیلی گذشته حزب دموکرات به کومه له (تا قبل از "ایجاد" حزب کمونیست" امکی)، بخاطر حفظ قدرت بی قید و شرط، اعمال "حاکمیت" حزب و قدرت نمایی های حقیر بود. متأسفانه از قریب دو سال پیش تا کنون، کومه له نیز اعمال حزب "دموکرات" را بعنوان مدل و نمونه انتخاب کرده است.

وقتی که ریشه های اصلی درگیری اخیر حزب دموکرات و کومه له را - که نمونه تپیکی از درگیری های این دو نیرو در کردستان است - از نزدیک دنبال کنیم، خواهیم دید که مسئله اساسی هر دو آن ها در نقاط محدودی که حضور دارند (یعنی در نقاطی که نیروهای رژیم حضور ندارند)، نه مبارزه بخاطر "دموکراسی"، نه "مبارزه پرولتاریای انقلابی با بورژوازی" بلکه همان اعمال "حاکمیت" (یا نفسی "حاکمیت" طرف مقابل) و در یک کلمه، قدرت نمایی است. برای این دو نیرو (برای

خطرناك ، زیانبار و بی حاصل و نه گسترش هر چه بیشتر درگیری ها - ، هنوز
(مانند دیروز) ، درست ترین ، واقعبینانه ترین و مسئولانه ترین
راه حل هاست .
دشمن ، خوشحال به تماشا نشسته است .

بهمن آذری

www.vahdatcommunisti.com

حزب دموکرات همواره ، و اکنون برای کومه له نیز ، وقتی که پای منافع سازمانی شان به
میان بیاید ، بطوری که درگیری های اخیر هم بوضوح نشان داد ، تنها چینی
که متأسفانه مطرح نیست ، منافع آنی و آتی مردم محروم و زحمتکش کرد است .
در باره ریشه درگیری های اخیر حزب دموکرات و کومه له ، که ما از آن بعنوان
اعمال " حاکمیت " کردن های حقیر و قدرت نمائی های رقت انگیز نام برده ایم ، مراجعه
کنید به ضمیمه شماره ۵۰ .